

К. Є. Науменко

Максимів Микола Лаврентійович

МАКСИМІВ Микола Лаврентійович (25. 10. 1880, Обл. Війська Донського, за ін. даними – С.-Петербург – 02. 11. 1953, м. Ніцца, Франція) – військовик. Контр-адмірал (1918). Закін. Мор. корпус (1901) й академію (1913). Брав участь у рос.-япон. і 1-й світ. війнах, перебував на команд. посадах у гол. штабі Чорномор. флоту. Після Лютн. революції 1917 підтримував українізацію флоту. На поч. 1918 перейшов на укр. військ. службу: від травня – товариш (заст.), у серпні – в. о. Міністра мор. справ Української Держави. Під його керівництвом розроблено низку законів про флот, розгорнуто розбудову Чорномор. флоту, залучено на службу відомих фахівців (П. Скоропадський у спогадах високо оцінив діяльність М.). Наприкінці 1918 мешкав у Одесі. Після окупації міста військами Антанти і захоплення ними флоту виїхав до Сербії, згодом – до Франції.

Рекомендована література

1. Список Морского ведомства на 1914 г. г.-Петербург, 1914;
2. Скоропадський П. Спогади (квітень 1917 – грудень 1918). К.; Філадельфія, 1995;
3. Волков С. С. Офицеры флота и морского ведомства: Опыт мартиролога. Москва, 2004;
4. Литвин М., Науменко К. Збройні сили України першої половини ХХ ст. Генерали і адмірالی. Л.; Х., 2007.

Бібліографічний опис:

Максимів Микола Лаврентійович / К. Є. Наumenко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60900>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).